

तवैर्वासिनि । राजिकापंतौरेखायां केदारेशजसर्धपे ॥ ८८ ॥ रुचकंतु
 मातुसुज्ञे निष्केसौ वर्चलेऽपिच । सेचनायां चिडंगे च मंगलद्रव्यदत्तयोः
 ॥ ८९ ॥ अश्वस्याभरणे माल्ये प्रोक्तटेऽपि प्रकीर्तितः । रूपकं नाठके प्रो
 क्तं काव्यालंकारधूर्तयोः ॥ ९० ॥ रेणुका तु हरे शर्वास्याज्जमदग्ने श्वयो धिति ।
 लंपा को लंपटे देशे लासकौ के किनर्तकौ ॥ ९१ ॥ लूनकस्तु पशौ भिन्ने लोच
 को नीलवाससि । कज्जले मांसपिंडेऽक्षितारे स्त्रीभालभूषणे ॥ ९२ ॥ नि
 बुद्धौ कर्णिकामो चाज्या सुप्रसूय चर्मणि । वरकः शोच्य रणयोर्वर्तकोऽश्व
 खुरे खगे ॥ ९३ ॥ वंचको जंबुके गेह्न कुले खलधूर्तयोः । व्यलीकं व्यंगवै
 सध्या प्रिया कार्येषु पीडने ॥ ९४ ॥ वल्मीको नाकुवा ल्मी क्यो रोगभेदेऽथ व
 शोकः । विलेपने मलयजे चारणे वस्तु कपुनः ॥ ९५ ॥ रोमके वस्तु कस्तु
 स्याच्छिव मल्यकं पशयोः । वार्षिकं चायमाणायां वर्षा भवेऽथ बाल्लिकः
 ॥ ९६ ॥ देशभेदेऽश्वभेदे च बाल्लिकं हिं गुकुं कुमं । बाल्ली के वदार्द्धं कंतु वृ
 द्ध विवृद्ध कर्मणि ॥ ९७ ॥ वृद्धानां समवाये च बाल्लिकं हरि बाल्लिके । वा
 सका तु सिकता सुवितर्कः संशयो हयोः ॥ ९८ ॥ विषाकः परिणामे च दु
 र्गतिस्त्वादु नोरपि । विषे कः पुनरेकांते जलद्रोणी विचारयोः ॥ ९९ ॥
 वृषाकः साधुमहनात् शंकरे पुमह ह्न के । वृश्चिकस्तु दुशोर शमवोधे शूक की
 ठके ॥ १०० ॥ वैजिकं कारणे शिगुते ले च वैजिकं कुरे । शंखकं वलयकं
 वैशंखकस्तु शिरे रुजि ॥ १०१ ॥ शम्पा कस्तु विषाके स्याद्वा वके चतुरंगु

हे० चं०

ना० ३